อนมักโดย	ตรวจสอบโดย	รวบรวมโดย
//	Ulans	Charton si
ประธานบริหาร	EMR	เจ้าหน้าที่ จป.วิชาชีพ

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ
1	พรบ.โรงงาน พ.ศ.2535 (กระทรวงอุตสาหกรรม)	หมวด 1 การประกอบกิจการโรงงาน
		มาตรา 8 ช้อ (5) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสียมลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน
2	พรบ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535	มาตรา 4 น้ำเสีย หมายถึงของเสียที่อยู่ในสภาพของเหลว รวมถึงมลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อน
	(กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม)	มาตรา 32 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจในการกำหนดมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่อไปนี้
		1. มาตรฐานคุณภาพน้ำในแม่น้ำลำคลอง
		2. มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง
		3. มาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาล
		<u>ส่วนที่ 2</u> มาตราฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
		มาตรา 55 ให้รัฐมนตรี กำหนดมาตรฐานการควบคุมมลพิษจากแหล่ง กำเนิด สำหรับการควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
		มาตรา 56 ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้งการปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม
		โดยอาศัยอำนาจกฎหมายอื่นและมาตรฐานดังกล่าวสูงกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม
		มาตรา 55 ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลบังคับใช้ต่อไปตามกฎหมายนั้น แต่ถ้ามาตรฐานดังกล่าวต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม
		มาตรา 55 ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฏหมายแก้ไขให้เป็นตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
		<u>ส่วนที่ 5</u> มลพิษทางน้ำ
		มาตรา 70 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งมลพิษ มีหน้าที่ต้องสร้าง ติดตั้งหรือมีระบบบำบัดน้ำเสีย
		มาตรา 72 ในเขตควบคุมมลพิษใด หรือเขตท้องที่ใด ที่ทางราชการได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือกำจัดของเสียรวมใช้แล้วให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษมีหน้าที่ต้องส่ง
		น้ำเสีย หรือของเสียที่เกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษของตนไปบำบัด หรือกำจัด โดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมที่อยู่ภายในเขตควบคุมมลพิษ
		หรือเขตท้องที่นั้น และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนดเว้นแต่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นมีระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดน้ำเสียโดยตนเองอยู่แล้ว
		มาตรา 73 ห้ามมิให้ผู้ใดรับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต
		มาตรา 76 น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานควบคุมมลพิษ
3	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับที่ 13 (พ.ศ.2525)	เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ
	(กระทรวงอุตสาหกรรม)	- ผู้ปฏิบัติงานประจำเครื่องต้องมีวุฒิการศึกษาอย่างน้อย ม.3 และรับรองโดยผู้ควบคุมดูและระบบบำบัด

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ
4	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับที่ 12 (พ.ศ.2525)	อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 39 (6) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอตสาหกรรม ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
	ออกตามความในพรบ.โรงงาน พ.ศ.2512 เรื่อง หน้าที่ของ	ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทุกประเภท หรือชนิดที่มีหน้าที่กระทำการเกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้งต่อไปนี้
	ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน	ตามข้อ 21 ต้องดูแลรักษาระบบระบายน้ำทิ้ง ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
		ให้ยกเลิกความในข้อ 22 แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2513) ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2513 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
		ตามข้อ 22 ห้ามมิให้ระบายน้ำทิ้งออกจากโรงงาน เว้นแต่ได้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างแต่ต้องไม่ใช้วิธีทำให้เจือจาง (Dillution) โดยให้น้ำทิ้งลักษณะดังต่อไปนี้
		(1) ค่าของความเป็นกรดด่าง (pH value) ระหว่าง 5 ถึง 9
		(3) สารที่ละลายได้ (Dissolved Solids) ต้องมีค่าดังนี้
		(3.1) สารลายได้ (Disolvod Solides) ต้องไม่มากกว่า 2,000 มิลลิกรัมต่อลิตรหรืออาจแตกต่างจากที่กำหนดไว้ได้ แล้วแต่ภูมิประเทศหรือลักษณะ
		การระบายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่มากกว่า 5,000 มิลลิกรัมต่อลิตร
		(3.2) น้ำทิ้งซึ่งจะระบายออกจากโรงงานลงสู่แหล่งน้ำกร่อนที่มีค่าความเค็ม (Salinity) เกิน 2,000 มิลลิกรัมต่อลิตร หรือลงสู่ทะเลค่าสารที่ละลายได้ในน้ำทิ้ง
		จะมีค่ามากกว่า
		(8) น้ำมันและไขมัน (Oli & Grease) ไม่มากกว่า 5 มิลลิกรัมต่อลิตร ยกเว้น โรงงานกลั่นน้ำมัน และโรงงานประกอบกิจการผสมน้ำมันหล่อลื่น จารบี ตามประเภท
		หรือชนิดโรงงานลำดับที่ 49,50 (4) แห่งกฏกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2512) ให้มีน้ำมันไม่มากกว่า 15 มิลลิกรัมต่อลิตร
		(13) ถ้าอัตตราส่วนผสมระหวางน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธาระณะอยู่ระหว่าง 1 ต่อ 8 ถึง 1 ต่อ 150 สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า 30 ส่วนใน 1,000,000 ส่วน
		ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ในระหว่าง 1 ต่อ 151 ถึง 1 ต่อ 300 1,000,000 ส่วน สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า 60 ส่วน
		ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ในระหว่าง 1 ต่อ 301 ถึง 1 ต่อ 50 สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า 150 ส่วนใน 1,000,000
		ส่วน (14)ค่าของ บี.โอ.ดี. (B.O.D.) (5 วันที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส)ไม่มากกว่า 20 มิลลิกรัมต่อลิตร หรืออาจแตกต่างจากที่กำหนดไว้ได้
		แล้วแต่ภูมิประเทศ หรือลักษณะการระบายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่มากกว่า 60 ลิลลิกรัมต่อลิตร
		(15) อุณหภูมิของน้ำทิ้งที่จะระบายลงสู่น้ำสาธารณะที่ไม่มากกว่า 40 องศาเซลเซียส
		(16) สีหรือกลิ่นของน้ำทิ้ง เมื่อระบายลงสู่น้ำสาธารณะแล้ว ไม่เป็นทางพึงรังเกียจ
5	กฏกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535) (กระทรวงอุตสาหกรรม)	หมวด 4 การควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือ สิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
		ตามข้อ 14 ห้ามระบายน้ำทิ้งจากโรงงาน เว้นแต่ได้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง จนน้ำทิ้งนั้นมีลักษณะตามที่กำหนด
		ตามข้อ 15 ในกรณีที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ผู้ประกอบกิจการปฏิบัติตาม ดังนี้
		1. ติดตั้งมาตรวัดปริมาณการใช้ไฟฟ้าสำหรับระบบบำบัดน้ำเสีย

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ	
		2. มีการบันทึกการใช้สารเคมีหรือสารชีวภาพในระบบบำบัดน้ำเสีย ประจำวันและมีหลักฐานการจัดหาสารเคมีหรือสารชีวภาพดังกล่าว	
6	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 22 (พ.ศ. 2528)	ตามข้อ 1 1.1 โรงงานที่มีปริมาณน้ำทิ้ง ตั้งแต่ 60 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (ยกเว้นน้ำหล่อเย็น) หรือมีปริมาณความสกปรกก่อนเข้าระบบขจัด	
	ออกตามความในพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. 2512	(BOD LOAD OF INFLUENT) ตั้งแต่ 100 กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป	
	เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน	ตามข้อ 4 โรงงานต้องจัดทำรายงานผลวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษโรงงานทุกๆ 3 เดือน ตามแบบ และวิธีการที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด การวิเคราะห์ปริมาณ	
	(กระทรวงอุตสาหกรรม)	สารมลพิษต้องกระทำโดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของทางราชการ หรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของเอกชนที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นชอบตามระเบียบ	
		และวิธีการที่กรมโรงงาน	
7	ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม	ตามข้อ 1 โรงงานอุตสาหกรรมตามบัญชีท้ายประกาศเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ห้ามมิให้	
	ฉบับที่ 4(พ.ศ. 2539) เรื่องกำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรม	เจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมปล่อยน้ำเสีย ลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อมเว้นแต่น้ำเสียดังกล่าวไม่ว่าจะผ่านการบำบัดน้ำเสีย	
	และนิคมอุตสาหกรรมเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม	หรือไม่ก็ตามต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม	
	การปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือ ออกสู่สิ่งแวดล้อม	ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2539) เรื่อง กำหนด มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรม	
	(กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม)	ตามข้อ 2 โรงงานลำดับที่ 77 ตามบัญชีท้ายประกาศ ได้แก่ โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับรถยนต์เป็นโรงงานที่ต้องถูกควบคุมตามประกาศฉบับนี้	
8	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การสั่งให้	สำหรับโรงงานที่มีการระบายน้ำทิ้งออกจากโรงงานในกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้ หากนำ น้ำทิ้งนั้นอาจจะก่อให้เกิดอันตรายความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรง	
	หยุดประกอบกิจการโรงงานกรณีมีการระบายน้ำทิ้งออกจาก	แก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว	
	โรงงานพ.ศ. 2546 (กระทรวงอุตสาหกรรม)	และปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นเสียใหม่หรือปฏิบัติให้ถูกต้องในระยะเวลาที่กำหนดตามความในมาตรา 39วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	
		1. โรงงานระบายน้ำเสียจากการประกอบกิจการออกจากโรงงาน โดยไม่มีระบบบำบัดหรือยังสร้างระบบบำบัดไม่เสร็จ	
		2. โรงงานมีการระบายน้ำเสียทั้งหมดหรือบางส่วนจากการประกอบกิจการออกจากโรงงานโดยไม่ผ่านระบบบำบัด (By-pass)	
		3. โรงงานที่มีระบบบำบัดชำรุดเสียหาย ไม่เดินระบบ หรือระบบมีขนาดไม่เพียงพอที่จะรับน้ำเสียทั้งหมด	
		4. โรงงานไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับน้ำทิ้ง เช่น ห้ามระบายน้ำทิ้งออกออกนอกบริเวณโรงงานหรือต้องมีและใช้ระบบบำบัดน้ำเสีย	
		5. โรงงานมีเรื่องร้องเรียนที่ก่อผลเสียหายชัดเจนต่อชุมชน และ/หรือสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้ง	
		6. โรงงานมีเรื่องร้องเรียนต่อเนื่อง เรื้อรังเกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้งและพิจารณาแล้วว่ามีมูลเหตุจริง	
		7. โรงงานที่ระบายน้ำทิ้งไม่ได้มาตรฐานตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมออกตาม ความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	
		7.1 กรณีเป็นโรงงานประเภทที่กำหนดมาตรฐานค่าบีโอดีไม่เกิน 20 มิลลิกรัม/ลิตร (มก./ล)หากผลวิเคราะห์ค่าบีโอดีเกิน 20 มก./ล แต่ไม่เกิน60 มก./ล	
		ให้สั่งการปรับปรุงแก้ไขตามมาตร 37 ให้ปรับปรุงแก้ไขโรงงานภายใน 60 วัน หากครบกำหนดแล้วน้ำทิ้งยังไม่ได้มาตรฐานตามค่าที่กำหนดก็ให้สั่งการตาม	
		มาตรา 39 วรรคหนึ่ง โดยไม่มีการ ผ่อนผันอีก	

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสั	ญญาที่ต้องปฏิบัติ	
		7.2 กรณีผลวิเคราะห์ค่าปีโอดีเกินกว่า 60 มก./ล สำหรับโรงงานทุกประเภทให้สั่งการตา:	มมาตรา 39 วรรคหนึ่ง	
9	ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดอัตรา	กรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงได้วางนโยบายกำหนดอัตราค่าปรับสำหรับการเปรียบเทียบคดีกับโรงงานที่ระบายน้ำทิ้งออกจากโรงงาน โดยนำน้ำทิ้งดังกล่าว		
	ค่าปรับสำหรับการระบายน้ำทิ้งออกจากโรงงานที่มีลักษณะ	ไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม โดยกำหนดค่าปรับตามบัญชีอัตราค่าปรับแนบท้ายประกาศนี้		
	ไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมออก	รายการ	ชัตราค่าปรับ (บาท)	
	ตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535	1. กรณีผลวิเคราะห์น้ำทิ้งเกินมาตรฐาน		
		1.1 ผลวิเคราะห์ไม่เกิน 2 เท่าของมาตรฐาน	ไม่เกิน 10,000	
		1.2 ผลวิเคราะห์เกิน 2 เท่า แต่ไม่เกิน 4 เท่าของมาตรฐาน	10,000 - 50,000	
		1.3 ผลวิเคราะห์เกิน 4 เท่า แต่ไม่เกิน 7 เท่า ของมาตรฐาน	25,000 - 100,000	
		1.4 ผลวิเคราะห์เกิน 7 เท่า แต่ไม่เกิน 10 เท่าของมาตรฐาน	50,000 - 150,000	
		1.5 ผลวิเคราะห์เกิน 10 เท่าของมาตรฐานขึ้นไป	75,000 - 200,000	
		2. กรณีไม่เดินระบบบำบัดมลพิษทางน้ำ ลักลอบหรือเจตนาระบายน้ำทิ้งโดย	10,000 - 200,000	
		ไม่ผ่านจะบบ		
		3. กรณีก่อให้เกิดความเสียหายต่อชุมชน สิ่งแวดล้อมหรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง	10,000 - 200,000	
10	กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติ	เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา 80 ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย		
	และข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผล	ในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดดังกล่าวตามแบบ ทส.1 เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นระยะเวลาสองปีนับตั้งแต่วันที่มีการเก็บสถิติและข้อมูลนั้น		
	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ.2555	จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส.2 แล	ะเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่ 15 ของเดือน	
		ถัดไป โดยยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ หรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์		
11	ประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง การรายงานสรุปผล	กำหนดวิธีการรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยดำ	เนินการทางเว็บไซต์ www.ereportmatra80.com หรือ www.pcd.go.th	
	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีการทาง			
	อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2557			
12	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องกำหนดมาตรฐาน	กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากการประกอบเพื่อให้มีค่ามาตรฐานกิจการโ	วงงานและวิธีการตรวจสอบน้ำทิ้งจากโรงงานให้เหมาะสม	
	ควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงาน พ.ศ 2560	และเป็นไปตามมาตรฐานสากลรวมถึงเป็นการควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงาน		
		อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ระบุว่า		

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ
		"ห้ามระบายน้ำทิ้งออกจากโรงงานเว้นแต่ได้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างจนน้ำทิ้งนั้นมีลักษณะเป็นไปตามที่กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
		วิธีทำให้เจือจางแต่ทั้งนี้ต้องไม่ใช้
		ตาม ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
		เรื่อง กำหนดคุณลักษณะของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙
		ตาม ข้อ ๕ มาตรฐานน้ำทิ้ง ต้องมีคุณภาพ ดังต่อไปนี้
		๕.๑ ความเป็นกรดและด่าง (pH) ตั้งแต่ ๕.๕ ถึง ๙.๐
		๕.๒ อุณหภูมิ (Temperature) ไม่เกิน ๔๐ องศาเซลเซียส
		๕.๓ สี่ (Color) ไม่เกิน ๓๐๐ เอดีเอ็มไอ
		๕.๔ ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด (Total Dissolved Solids หรือ TDS) มีค่าดังนี้
		(๑) กรณีระบายลงแหล่งน้ำ ต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
		(๒) กรณีระบายลงแหล่งน้ำที่มีค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดเกินกว่า ๓,๐๐๐มิลลิกรัมต่อลิตร
		ค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดในน้ำทิ้งที่จะระบายได้ต้องมีค่าเกินกว่าค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมด
		ที่มีอยู่ในแหล่งน้ำนั้นไม่เกิน ๕,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
		๕.๕ ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solids) ไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
		๕.๖ ปีโอดี (Biochemical Oxygen Demand) ไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
		๕.๗ ซีโอดี (Chemical Oxygen Demand) ไม่เกิน ๑๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
		๕.๘ ซัลไฟด์ (Sulfide) ไม่เกิน ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร
		๕.๙ ไชยาไนด์ (Cyanides CN) ไม่เกิน ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร □
		๕.๑๐ น้ำมันและไขมัน (Oil and Grease) ไม่เกิน ๕ มิลลิกรัมต่อลิตร
		๕.๑๕ ที่เคเอ็น (Total Kjeldahl Nitrogen) ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
		ตาม ข้อ ๘ การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพื่อการตรวจสอบค่ามาตรฐาน ตามข้อ & ให้เป็นดังต่อไปนี้
		๘.๑ จุดเก็บตัวอย่าง ให้เก็บในจุดระบายทิ้งออกจากโรงงาน ไม่ว่าจะมีจุดเดียวหรือหลายจุดก็ตาม
		หรือจุดอื่นที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน กรณีมีการระบายทิ้งหลายจุดให้เก็บทุกจุด
		ಡ.๒ วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ณ จุดเก็บตัวอย่างตาม ๘.๑ ให้เก็บแบบจ้วง (Grab Sample)